

En utskrift från Dagens Nyheter, 2017-05-13 18:47
Artikels ursprungsadress: <http://www.dn.se/kultur-noje/scenrecensioner/eric-bibb-ger-ales-from-a-blues-brother-pa-rival-i-stockholm/>

DAGENS NYHETER.

Scenrecensioner

Eric Bibb ger "Tales from a blues brother" på Rival i Stockholm

Uppdaterad 14:48 Publicerad 12:17

Eric Bibb. Foto: Foto: Björn Bergenheim/Rockfoto

Eric Bibb knyter effektivt ihop sina egna erfarenheter med dagens flyktingsituation och gör bluesen till vad den är: en stark och berättande konstform, tycker recensent Johanna Paulsson.

4

Musikföreställning

Eric Bibb – Tales from a blues brother

Manus och regi: Ola Lindholm och Eric Bibb

Scen: Rival, Stockholm

Speltid: Ca 1 tim och 50 min

Om Eric Bibb inte snubblat till på någon enstaka formulering skulle man knappast märka att det fanns ett manus. Föreställningen ”Tales from a blues brother” är skriven tillsammans Ola Lindholm och berättandet flyter på mer som ett utdraget mellansnack om livet och låtarna från en drygt 40-årig karriär. Med avstamp i sin personliga historia kan Bibb på ett effektivt sätt knyta ihop erfarenheterna från rasmotsättningarnas USA med dagens flyktingsituation och oron över ett allt mer främlingsfientligt klimat.

Senaste albumet heter just ”Migration blues” och när han småningom sjunger ”Refugee moan” a cappella projiceras nutida bilder av människor på flykt. Men alltsammans börjar med pappa, folksångaren Leon Bibb. På ett svartvitt foto står fadern sida vid sida med Harry Belafonte, Joan Baez och Martin Luther King inför protestmarschen i Selma 1965. ”Jag är ett barn av medborgarrättsrörelsen”, förklarar Bibb den yngre på engelska. Historien handlar om hur han lämnade New York, hittade bluesen i Paris och toleransen i Sverige, där han bott i omgångar sedan 1970-talet.

Framför en fond av videoklipp och korrugerad plåt sitter han nu ensam med ett gäng gitarrer. Rösten är mjuk och mörk, soundet rakt och rent – enkelt. Det blir en både roande och oroande föreställning om såväl familjen som människorna han mött längs vägen. Därbland kidsen han träffade som musiklärare i Rinkeby på 1990-talet. Musik varvas med anekdoter, men ytterst blir det också en berättelse om hur erfarenheter formas till låtar. Som i ”Champagne habits”.

Bibb är en modern bluesman och det finns något sympatiskt över hans sätt att vilja inordna sig som en bluesbroder i ledet mellan pappa Leon och äldsta sonen, skådespelaren och musikalartisten Rennie Mirro. Samt sina gamla blueshjältar – ”heroes and sheroes”. Här finns såväl Leadbellys ”The bourgeois blues” som Odettas ”Sail away ladies”. Med lågmält framplockade sånger som ”Rosewood” gör han bluesen till vad den är: en stark och berättande konstform. Om än med viss övertro på musiken.

Johanna Paulsson

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt